

Elterelő hadművelet

„A szapora beszéd súlyos nyavalya.
A szapora beszédű embert se megérteni,
se félbeszakítani,
se türelemre bírni nem lehet.
A szapora beszéd ellen csak egy mentőszer van:
a süketség.”
(Eötvös Károly: *Badacsony tetején*)

„Az utasokat megvárja,
a bottal ügyetlenkedőknek int,
hogy csak lassan,
van idő.”
(Takács Zsuzsa)

*Szia,
köszönök rá a patika előtt
(épp a maszkját tépi le),
látom,
sántít.
Bazmeg,
mondja köszönés helyett,
köszvényes lettem.
Alig tudok menni,
annyira fáj a térdem,
a lépcsők a halálom,
úgy totyogok,
mintha a saját anyám lennék.
A déli végeken jártam,
teszi hozzá ironikusan.
Bácskában meg,
hiszen jól tudod,
közelharcot kell vívni a köretért,
húsrá hús,
rá sok barna sör és ami jön,
mindennap minimum egy disznótor.
A húgysavkristályok a jobb térdizületeimben
csapódtak ki.
Pont most kell nekem kórházakat járni,
a negyedik hullám idején,
de mondhatom,
nagyon kedves és türelmes minden
orvos és ápoló,
akivel eddig összehozott a náthás sors.*

Anyám meg kiesett a küszöbről,
deehogy kapkodott,
apám nem talált valami teljességgel
lényegtelen tárgyat,
anyám dühösen megkereste,
mondtam,
hogy ott van!,
kiáltotta,
abban a pillanatban megbotlott,
győzött a tehetetlenség törvénye,
a járdán túli fűre
rántotta le a gravitáció.
Most bottal jár.
Hál'isten nem tört el semmije,
csupa kék-zöld foltok a felsőtestén
és a lábfején,
mint Ceaușescu hullafoltos csirkéin,
ahogy festő barátunk jelentené ki.

Apám teljesen megsüketült,
a jó fülére,
így mondja.
Mivel a saját hangján kívül nem
hall jóformán semmit,
ezért mindig ő szónokol,
akár egy megunt miniszterelnök.
Társaságában úgy üvöltözünk,
mintha lókupecsek lennénk.
Orvoshoz nem akar menni,
még fülmosásra sem.
Majd ő kimossa.
Kombinált fogóval húzta már ki a fogát,
nem is egyszer,
utána ivott rá pár korty pálinkát,
megvolt a fertőtlenítés.
Önvakbélműtétre még nem vetemedett.
Bár gázláng fölött sterilizált bicskával
vágta ki kelését.
(Ő kilísnak mondja.)
Még jobb is,
hogy süket vagyok,
vihog néha maga elé,
jobb,
hogy nem kell a mamit meghallanom,
ha dirigálni kezd.
Folyton terel.
Elterel.

*Stratégiákban nincs hiány.
Mint ok az ivásra.*

*(Szóval ezért nem jelentkezett,
gondolom közben,
a szüleinél járt,
ott szedte össze a „királyi kórt”.)*

*Mindent tudok a köszvényről,
rikoltja jó hangosan,
a húgysavról,
a purinról és a diétáról!
Tudtad például azt,
hogy a csirkemellnek nagyobb a purintartalma,
mint a sovány disznóhúsnak...?
És itt végtelen litániába kezd.*

Jön velem.

*Na ezt nem úszom meg,
követni fog hazáig.*

*Közben azon töprengek,
amit Radnóti kolléga mondott a térdről.*

Tudniillik,

*hogy a térd a legeslegjobb bizonyíték arra,
nincs Isten.*

*A térd ugyanis olyan bonyolult szerkezet,
amely intelligens tervezést feltételezve
botrányosan rosszul sikerült.*

*Ha az ember kellő kort megél,
garantáltan elromlik.*

Ez semmilyen más szervünkre nem igaz ennyire.

Nyitom a lakásajtót.

*Tolat be a nappaliba,
fotelomba heveredik,
és nyomja tovább a rizsát.*

*...ötven purintartalom alatti élelmiszerek
(azaz tíz dekában ötven milligramm)*

ajánlottak fogyasztásra,

tudod,

mi marad csak?

Mértékkal gombák.

Gyümölcsök.

*Kínai kel, káposzta, krumpli, kenyér,
cékla, cukkini, cukor, tojás,
tök, tej és tejtermékek, tészta... stb.*

A tészta majd a szívemre csavarodik.

Rizsa.

*Napi tíz dkg disznó vagy borjúhús?
Esetleg kácsa, csuka, fácán vagy pacal?
Egy bácskainak?
Na nem,
inkább húgysavcsökkentőt szedek,
leszarom,
ha rákkeltő.
Erre legalább lesz pénzem,
ez a legolcsóbb gyógyszer a piacon.
Tudtad?*

*Kérsz sört vagy pálinkát?,
kérdesz hirtelen és tanácstalanul,
hátha kimozdítom a végeláthatatlan
monológból.
Önuralmam fogytán.
Sört egyáltalán nem ihatok,
ingatja a fejét komoran,
a pálinkáról és a borról megszlanak
a kutatási eredmény...
Hagyd abba!,
rivallok rá.*

Végre csönd lesz.

*Töltök 3-3 cent ringlópálinkát,
rágyújtunk,
koccintunk,
iszunk,
hallgatunk.
Két vénülő indián,
a kopasz meg az ősz,
csatabárd és hadiösvény nélkül,
a hibbantak rezervátumában,
tüzes vizet szürcsölgetünk.
Én boldogan,
ő boldogtalanul.
Tudod...
kezdene bele újból,
de szemmel veréssel elhallgattatom.*

Halk dzsesszzene szól.

*Cigarettnék parazsán,
mintha végsőt remegne a hamu.*

Weissbrunn, 2021. 11. 16–17.